

Технологія Collaborative Learning (навчання у співпраці)

Альтернативний варіант традиційній класно-урочній системі. Навчання у співпраці – спільне дослідження, у ході якого учасники навчального процесу працюють разом, одержуючи нові знання не в готовому вигляді, а колективно їх конструюючи й продукуючи. Таке навчання передбачає організацію навчальних груп, які працюють над розв'язанням певної проблеми, вивченням теми чи питання. Навчання в співпраці має дві процесуальні сторони:

- 1) спілкування у складі колективу;
- 2) власне навчальний процес.

Мета - формування вміння навчатися в колективі, встановлювати соціальні контакти, брати участь у діалозі, дискутувати, домовлятися, здійснювати взаємооцінку.

Роль модератора (учителя) полягає у формулюванні теми й визначенні навчальних завдань, розробці плану спільної роботи школярів, підготовці навчальних матеріалів та питань для обговорення, створенні сприятливого середовища спілкування, забезпеченні психологічного клімату, який сприятиме успішній співпраці тих, хто навчається, координація їхніх навчальних дій та ін.

З одного боку, модератор є повноправним учасником навчального процесу, з іншого, скеровує й коригує його, спостерігаючи за роботою тих, хто навчається, застосовуючи знання про соціально-психологічні типи людей та стилі навчання, які цим типам відповідають.

Про терміни колаборація – співпраця

Очевидно, що у вживанні іноземних слів слід керуватися глибоко вкоріненим почуттям міри. «... Стаття описує спосіб колаборації з іншим професором», – читаємо в інформації про співпрацю двох українських літературознавців. І дивно стає, чому автор надає перевагу слову «колаборація» над словом рідним, своїм – «співпраця». Річ у тому, що пізньолатинське слово *collaborare* (*collaboratus*) запозичили й українська, й англійська мови, однак, по-різному.

Англійське дієслово *collaborate* (і, відповідно, похідні від нього – *collaborator*, *collaboration* та ін.) означає: 1) працювати разом, зокрема в літературі, науці, виробництві; 2) прислужувати ворогові-завойовнику. В українській мові запозичене латинське слово вживається головню в іменниковій та прикметниковій формах (колабораціонізм, колабораціоніст, колабораціоністка, колабораціоністський) у розумінні «політична співпраця з ворогом», очевидно, з пейоративними конотаціями. Натомість у розумінні

науковому, виробничому, доречніші слова «співпраця», «співпрацювати».

Роксолана Зорівчак.
«Боліти болем слова нашого...»: Поради мовознавця. –
Тернопіль: Мандрівець, 2008.
<http://ukrlife.org/main/evshan/zorivchak11.htm>